

Putin kommer med hård kritik af Vesten over Østukraine: »I (de vestlige medier) vil have den ukrainske regering til at ødelægge alt der«

16. nov. 2014 – Kiev bombarderer hospitaler, børnehaver, elværker og andre vitale tjenester i Østukraine, lød det i en erklæring den 15. nov. fra Folkets Råd og Sammenslutningen af Fagforeninger i Folkerepublikken Lugansk (LPR), rapporterede *Sputnik*-nyhederne.

Og i et interview til den tyske Tv-kanal *ARD*, som blev optaget forud for G20-topmødet i Australien, sagde Putin, at Rusland ikke vil tillade den ukrainske regering at »ødelægge« sine politiske modstandere, rapporterede Reuters.

»Det vigtigste er ikke at have et ensidigt syn på problemet«, sagde Putin i et kort uddrag fra interviewet iflg. *Reuters*. »I dag finder der kamphandlinger sted i Østukraine; den ukrainske regering har udsendt tropper dertil ... Der er affyret missiler, men er det blevet nævnt? Der har ikke været et eneste ord om det.«

Ifølge *Reuters* sagde Putin også: »Det betyder, at I (de vestlige medier) vil have den ukrainske regering til at ødelægge alt der, inklusive alle deres politiske opponenter og modstandere. Er det, hvad I ønsker? Det er ikke, hvad vi ønsker, og vi vil ikke tillade, at det sker.«

I mellemtiden har Rusland sendt flere humanitære hjælpekonvojer, der ankom den 16. nov., meddelte den russiske

minister for nødsituationer, Oleg Voronov. I Lugansk leverede flere end 20 lastbiler mere end 100 tons humanitærhjælp, og i Donetsk leverede de mere end 350 tons. Lastbilerne krydsede grænseposterne, som var bemanded af officerer fra Kiev-regeringen og OSCE, uden konfrontationer, rapporterede ITAR-TASS.

Foto: Russiske nødhjælpskonvojer på vej ind i Ukraine

**RADIO SCHILLER den 17.
november 2014:
G20-topmødet: G7 på vej ned,
BRICS på vej op**

**LaRouche: Obamas forsøg på at
genindføre
Storbritanniens globale,
fascistiske agenda**

på G20-topmødet vil ikke virke

16. nov. 2014 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at Det britiske Imperiums og dets marionet Barack Obamas desperate forsøg, på det netop afsluttede G20-topmøde i Brisbane, Australien, på at genindføre deres fascistiske agenda internationalt, ikke vil virke. Det vil ikke virke, fordi de er bankerot, bemærkede LaRouche lakonisk, hvorimod det nye system, som BRIKS og deres allierede nationer er i færd med at opbygge, ikke er det.

APEC-topmødet tidligere på ugen i Beijing, og BRIKS-samlingen i Brisbane den 15. november, fokuserede klart på en politik med globalt samarbejde for at trække verden væk fra afgrundens rand. For at imødegå dette, forsøgte Obama og briterne at begrænse diskussionen på og omkring G20-topmødet den 15.-16. nov. til:

1. Bail-in som »svar« på den internationale, finansielle krise;
2. Klimaforandringssvindlens Grønne politik med folkemord som resultat;
3. Et militært opgør med Kina omkring sikkerheden i det asiatiske Stillehavsområde; og
4. Et militært opgør med Rusland omkring Ukraine.

I øvrigt består det tre sider lange slutkommuniké fra G20-topmødet af 21 punkter, hvoraf de fleste fremstår som et sammensurium af spørgsmål, som man ikke kunne nå til enighed om.

BRIKS-nationerne syntes at være usædvanlig uimponeret af Obamas fremstød for at genbefæste en fascistisk dagsorden. Den

kinesiske præsident Xi Jinping meddelte f.eks., at hans lands bidrag til G20's krav om global vækst ville komme i form af det økonomiske Silkevejsbælte og den hermed forbundne Silkevejsfond, samt den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. Og han sagde, at Kina var fuldt ud parat til at påtage sig det roterende formandskab for G20 i 2016.

*Foto: David Cameron, UK, og Barack Obama, USA, på G20-topmøde:
'Hør så godt efter ... '*

Politisk orientering den 13. november 2014

Putin: BRIKS-politik er inkluderende og for udvikling

16. nov. 2014 – Både i et langt interview, der var optaget på forhånd, og som blev udsendt den 16. nov. på den tyske Tv-kanal ARD, og i den afsluttende pressekonference før sin afrejse fra Australien efter G20-topmødet, hævdede Putin, at de finansielle BRIKS-institutioner er vitale, pro-udvikling og inkluderende institutioner, der søger relationer, hvori alle partnere kan få fremgang. Han lovpriste især det kinesiske synspunkt om dette som et, Rusland delte:

»Jeg må, mht. det arbejde, vi gjorde i Beijing på APEC-

topmødet, nævne vore kinesiske venner og give dem den ros, de fortjener ... Vi drøftede den regionale udvikling, og hvordan man skulle udvikle handelsforbindelser og økonomiske forbindelser i det asiatiske Stillehavsområde. Som I ved, er der foreslået forskellige modeller ... Jeg må sige, at vi synes, vore kinesiske venners forslag ser rigtig gode ud. Deres forslag går ud på, at vi ikke blot skal udvikle nye institutioner, men også sikre os, at de komplementerer eksisterende mekanismer, ikke adskiller lande og deler dem op i forskellige grupper, men tværtimod opmuntrer dem til at komme sammen om en fælles indsats.«

På lignende måde svarede Putin på et spørgsmål under interviewet med ARD-Tv, om BRIKS' Nye Udviklingsbank var »endnu en splittelse af markedet«:

»Nej, sådan skal man ikke anskue det. Spørgsmålet er som følger. Der blev faktisk, ved det seneste BRIKS-topmøde i Brasilien, truffet beslutning om at skabe flere finansielle instrumenter, to instrumenter, for at være mere præcis – BRIKS Udviklingsbanken og reservevalutafonden (CRA). Denne reservevalutafond vil blive etableret efter de samme principper som IMF, og kan på en vis måde anses for at være analog med den; men den skabes til helt andre formål. Den skabes alene for at fremme udvikling i BRIKS-landene, eller primært til udvikling i BRIKS-landene, og vil ikke erstatte sådanne globale institutioner som IMF. Hvori består faren, efter min mening? Den består i at begynde på separate, internationale, økonomiske forbindelser. Dette vedrører ikke blot det monetære element, men også handel.«

Putin gav også et skarpt svar på spørgsmålet om at føre økonomisk krig mod Rusland omkring Ukraine:

»Russiske banker har i øjeblikket forlænget et lån til den ukrainske økonomi på 25 mia. dollars. Hvis vore europæiske og amerikanske partnere ønsker at hjælpe Ukraine, hvordan kan de så underminere den finansielle basis og begrænse vore

finansinstitutioners adgang til det globale kapitalmarked? Vil de drive vore banker til bankerot? Hvis det er tilfældet, vil de drive Ukraine til bankerot. Har de overhovedet tænkt over, hvad de gør? Eller har politik gjort dem blinde? Som vi ved, så udgør synet en perifer del af hjernen. Var der lukket af for dele af deres hjerne?»

Foto: Putin interviewes af den tyske ARD-Tv kanal

Frankfurt/Shanghai- udfordringen til London/Hongkong: Et ekko af tysk industri og Alfred Herrhausen

15. nov. 2014 – Mandag, den 17. november vil den statsejede Bank of China begynde at cleare operationer for sin renminbi-valuta (yuan) i Frankfurt am Main, Tyskland, den første i Europa. Frankfurt er i færd med at positionere sig imod City of London til at blive hovedarkitekten, inden for EU, for, at Kina gør indskud og clearing af pengeoverførsler tilgængelig med sin regulerede valuta, renminbi. I betragtning af Tysklands førende rolle i verden mht. fremstilling af maskinværktøj og kapitalgoder, som er meget eftertragtede af Kina og Rusland, har denne udfordring den samme strategiske dybde og anvendelse, som Lyndon LaRouche identificerede i sin forudseende pressekonference fra 12. oktober 1988 i Berlin, hvor han bebudede Tysklands kommende genforening. Alfred Herrhausen, den daværende chef for Deutsche Bank, skulle efter

planen holde en tale i New York i 1989, hvor han skulle tale om sådanne idéer, men Herrhausen betalte med sit liv for denne udfordring, og LaRouche var allerede blevet smidt i fængsel. Herrhausen blev myrdet i nærheden af Frankfurt den 30. nov. 1989, kort tid efter Berlinmurens fald.

*Alfred Herrhausens Mercedes efter Rote Arme Fraktions (RAFs)
angreb,
som i 1989 dræbte ham.*

Med hensyn til Europa er Frankfurt orienteret mod Shanghai, som den kinesiske regering er i færd med at bygge op imod den mere skumle, historisk britiskdominerede, tidligere kronkoloni Hongkong. London er meget stærkt orienteret imod Hongkong, men China Construction Bank har endnu ikke åbnet sit clearingcenter for renminbi i City [of London]. Deutsche Banks rolle vil kræve nøje granskning, da det er i London, at banken længe har været topbanken for valutaspekulation og har en derivatportefølje på 75 billion dollars, hvilket er en trussel mod den tyske økonomi. De forbereder i øjeblikket en Frankfurt-Shanghai-team til at arbejde med clearingsystemet i Frankfurt, som er under kontrol af Bank og China.

Selv om Kinas internationalisering af renminbi-valutaen er i fare for at blive omvæltet af valutakrig, udført af London, sådan, som Asien oplevede det i 1997, og som rublen nu oplever, så vælger Kina en radikalt anderledes tilgang til det, som London gjorde med den amerikanske dollar, med begyndelse i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne, da City [of London] tog over gennem deregulering og tiltrækning af dollarbankindskud, og således fjernede dem fra Glass/Steagall-, og andre amerikanske, reguleringer. Dette »eurodollar«-marked (London Inter Bank Marked med LIBOR), som det kaldtes, startede, efter at en korrumpert præsident Nixon

afsluttede Roosevelts Bretton Woods fastkurs-valutasystem den 15. august 1971. Med den arabisk-israelske krig i oktober 1973 blev denne finansarkitektur, som gik fallit i 2008, konkretiseret med petrodollar-systemet – der fandtes ikke længere noget »USA« bag dollaren, men udelukkende kun City og dets Wall Street-allierede, som i stigende grad opererede i City under britisk imperiekontrol. Det var dette system, som Dresdner Banks Jürgen Ponto gik op imod og diskuterede alternativer til via en hjælper fra LaRouche, før han blev myrdet i juli 1977.

*4000 bankansatte går sørgemarch gennem Frankfurts gader
efter mordet på Jürgen Ponto i 1977.*

Talsmanden for lobbyen Frankfurt Main Finance, Lutz Raettig, meddelte forsigtigt udfordringen den 14. nov.: »I modsætning til andre finanscentre har Frankfurts finansielle økonomi altid næret tætte relationer til realøkonomien. Her i Frankfurt har man altid været overbevist om, at et finanscenters førsteprioritet er at bringe investorer sammen med selskabernes behov for langfristet finansiering, med det formål at støtte økonomisk vækst«, og clearing af renminbi i Frankfurt er et skridt i denne retning. Lobbyen påpegede, at en sådan clearing af valuta mellem tyske og kinesiske firmaer fjerner en stor del af behovet for at gardere operationer med derivater mellem de to valutaer til handelsaftaler. De påpeger, at forbundsstaten Hesses handel med Kina på 9 mia. dollars hidtil var blevet clearet i Hongkong i amerikanske dollar. Slutningen på det begynder mandag.

*Foto: Bank-skyskrabere i Frankfurt am Main, Tysklands
finanscentrum*

Fra LaRouche-bevægelsen 17. nov. 2014: Vi må være mennesker, som skaber Solsystemet på en ny måde

Under sin diskussion med bevægelsens aktivister på den nationale telefonkonference i går, søndag, havde LaRouche følgende bemærkninger:

Tendensen har været at overvurdere det potentiale, som fjenden repræsenterer. Faktisk er fjenden bankerot, og vi vil ikke tage os af disse vore fjenders bankerotte forhold, inklusive republikanere. Det vigtige er at komme af med dem; bare bliv af med dem. Pointen er, at der ikke er nogen gyldige aktiver i det republikanske partis hænder, for eksempel. De har ingen aktiver. Dette er blot en håndlanger-operation.

Hvad vi må gøre, essentielt, er at få en kombination af, hvad vi er ved at danne mht. det eurasiske område, inkl. Putin osv., og det, vi har i Sydamerika osv.; det er tilstrækkeligt. Vi behøver ikke disse andre fyre. Vi behøver ikke at slås med dem. Vi fejer gaden med dem, men vi vil ikke spille vores tid med et skænderi for at forsøge at håndtere dem: de er allerede bankerot! London er allerede bankerot, totalt bankerot! Så hvorfor forsøger vi at komme ind i dette område, hvor vi debatterer spørgsmål med disse kryb? For hvad de har, er væk, det er allerede væk.

Pointen er, at det planetariske system har to niveauer. Det ene niveau er det, som Putin og Kina står for. Det er det centrale punkt i det niveau. Det er der. Det eksisterer, det er etableret. Så vi behøver ikke debattere det, eller gå på kompromis med den anden side. Vi må blot forstå, at den anden side må ødelægges, må erstattes. Det er det hele.

Og at få munden fuld ved at forsøge at argumentere med disse fyre, eller true dem, eller larme op imod dem, er spild af tid. For så fungerer vore hjerner ikke; vore hjerner bliver afledt af denne form for såkaldte spørgsmål. Forlad disse spørgsmål om »enkeltspørgsmål«. Glem dem! Vi må vende om og droppe disse fyre. Vi ønsker at droppe dem. Vi ønsker at droppe det Republikanske Parti. Se, det er en vigtig ting at gøre. Drop Det britiske Imperium, det er vigtigt at gøre.

Der, hvor vores styrke ligger, er i vores forpligtelse over for visse andre nationer, som allerede er vore allierede, og som inkluderer Rusland og Kina, som inkluderer disse andre lande i BRIKS, som vi har med at gøre. Det er, hvad vi ønsker at holde os til. Lad være med at blive viklet ind i en hed retorik om, hvad fjenden laver. Fjenden er dømt til undergang. Lad være med at involvere din hjerne med fjendens problemer.

Der er spørgsmål her, som de fleste af vore medlemmer ikke er stoppet op for at forstå. De har ikke forstået, hvad disse principper er, og derfor blokerer de disse ting, ved at forsøge at lave støj, lave kast, positioner, når de ikke indser, hvad vi allerede repræsenterer, og hvad vi allerede har. Det er, hvad vi behøver. Hold op med det her retoriske spil. Det retoriske er værdiløst, eller næsten værdiløst.

Det, vi må gøre, er at organisere, hvad vi må organisere, ikke, hvad vi skal gøre for at banke fjenden. Vi har vore allierede, så lad os holde os til vore allierede. Glem alt det bras ...

Der er to ting, som vi må håndtere, de seriøse ting, som Kina

repræsenterer med sit rumprogram, deres generelle rumprogram. Det er vigtigt. Det kinesiske program for udvikling af rummet er blandt de vigtigste spørgsmål på planeten, for planeten, netop nu. Der er andre, tilsvarende spørgsmål. Og der er også spørgsmålet om solsystemet, Kepler-systemet. Vi vil ikke [i fremtiden] benytte den form for instrumenter, som hidtil har været populære blandt mennesker, for de har været tilbage. Vi vil ikke føre mennesket ind på en tilbagestående rute af den type, som de hidtil har tenderet mod at involvere.

Man må se på Kepler. Hvis man ikke er bevidst om Kepler-spørgsmålet, hvis man ikke er bevidst om forskellen, hvad det er, der er foregået med Kinas rumprogram – det er det fremskudte grænseområde. Det er de ting, som kommer til at skabe fremtiden. Og at uddanne folk i disse idéer er det, som er vigtigt. Disse spørgsmål er det, som skal fremlægges. Dette er nye spørgsmål, ikke ordskvalder. Glem ordskvalderet!

Vi må tage en form for koldblodig, effektiv terapi, som ikke er baseret på at sprænge ting bort, sprænge ting indadtil. Vi må være mennesker, som vil skabe solsystemet på en ny måde, sådan, som Kina nu forsøger at gøre, og er i færd med at gøre med deres rumprogram. Det er den slags ting, som er vigtige.

Glem de gamle spørgsmål. Lad være med at spille jeres vejr på at skændes med disse gamle slyngler. Jeg har nogle meget bedre spørgsmål til jer.

**Kinas præsident Xi opfordrer
til skabelse af en Ny**

Finansiel Orden

15. nov. 2014 – Den kinesiske præsident Xi Jinping mødtes med lederne af BRIKS-nationerne forud for sin tale på G20-topmødet. På BRIKS-mødet sagde Xi, at samarbejde, som BRIKS-landene har manifesteret, ikke bør ignorere de forværrede, politiske omstændigheder i verden, da der ikke kan blive nogen succesrig, økonomisk udvikling uden fred og politisk stabilitet. BRIKS-landene har behov for at forfølge en økonomisk omstrukturering og innovativ udvikling, sagde han.

»Samarbejdet mellem BRIKS-landene bør drives af de to 'hjul', økonomi og politik, så BRIKS kan handle som, ikke alene verdens økonomiske motor, men også et skjold for verdensfreden«, sagde Xi.

Vi deler også ønsket om at værne om international retfærdighed og ligestilling og opretholde de fremvoksende markeds og udviklingslandenes fælles interesser, sagde Xi. Så længe, BRIKS-landene forsat opbygger gensidig, politisk tillid og strategisk konsensus, idet vi sørger for, at vores stemme bliver hørt og foreslår flere løsninger, vil vi bidrage med mere positiv energi til den økonomiske vækst i verden, en bedre styring af den globale økonomi, samt verdensfred og udvikling.

Han sagde også, at BRIKS-landene bør spille en vigtigere rolle i de multilaterale, økonomiske institutioner. Alt imens Kina har spillet en vigtig rolle i at holde verdensøkonomien i gang, så er løftet om at give dem mere indflydelse på verdensøkonomien ikke blevet imødekommet. Han påpegede de positive udviklinger på det nylige APEC-møde og sagde, at de må fortsætte med at åbne op for handel og etableringen af den Nye Udviklingsbank. Han opmuntrede også BRIKS-landene til at arbejde sammen med Kina om gennemførelsen af en reform af Den Internationale Valutafond og koordinere deres politik, så dette G20-møde vil ende med at blive en succes.

Ikke længe herefter holdt præsident Xi sin tale på G20-mødet. Her tilskyndede han verdens store økonomier til at promovere reformer i fællesskab, gennemføre omfattende vækststrategier og fremme verdensøkonomiens overgang fra cyklisk, økonomisk genrejsning til vedvarende vækst. Idet han bemærkede, at verdensøkonomien gradvist har bevæget sig op fra bunden i de senere år, men at den generelle, økonomiske genrejsning fortsat manglede vitalitet, sagde han, at G20-medlemmernes topprioritet nu er at koordinere den makroøkonomiske politik, formindske økonomiske risici, skabe flere arbejdspladser og forbedre folks midler til livets opretholdelse. Han tilføjede, at det netop afsluttede APEC-møde i Beijing formulerede planer til fremme af udviklingen i det asiatiske Stillehavsområde, og at G20-medlemmer også har udarbejdet omfattende vækststrategier.

Med det formål at virkeliggøre omfattende vækst, sagde han, bør G20-medlemmer søge og opgradere de kræfter, der driver vedvarende vækst, og åbne op for en ny situation, der er kendetegnet ved innovativ udvikling, integrerede interesser og indbyrdes forbunden vækst. Først og fremmest bør G20-økonomierne skabe innovationer i deres økonomiske udviklingsmønstre, og han tilføjede, at der bør bringes mere vitalitet ind i økonomien gennem strukturreformer inden for finans, investering, handel og andre felter.

Idet han understregede den vigtige rolle, som opbygning af infrastruktur spiller i skabelsen af økonomisk vækst, sagde Xi, at Kina støtter G20 i etableringen af et globalt infrastrukturcenter og støtter Verdensbanken i etableringen af en global infrastrukturfond. Xi støttede kravet om en Global Infrastrukturfond inden for IMF's rammer (der begyndte som et forsøg fra USA på at underbyde Kinas lancering af AIIB) og sagde, at Kina ville yde sit bidrag gennem sådanne initiativer som det Økonomiske Silkevejsbælte, det 21. århundredes Maritime Silkevej, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og Silkevejsfonden. For det andet, sagde Xi,

burde G20-medlemmerne bygge en åben, global økonomi og opfordrede til samordnede bestræbelser omkring forhindring af protektionisme inden for handel og investering, samt at værne om multilaterale handelssystemer. For det tredje burde G20-medlemmer forbedre den globale, økonomiske styrelse. Idet han henviste til Bretton Woods-systemet, som i år fejrer 70-års jubilæum, opfordrede han til omfattende forandringer:

»Vi ønsker at gøre dette til et vendepunkt og skabe et retfærdigt og upartisk system, som giver et velordnet finanssystem og forøger udviklingslandenes repræsentation og taleret og sikrer, at alle lande i den internationale samarbejdsplan har de samme rettigheder, de samme muligheder og de samme regler.«

Xi havde tidligere beskrevet dette som et system, i hvilket »hver enkelt nation ville lyse meget klarere i andre nationers selskab.« Han argumenterede også for, at alle lande har ret til udvikling, samt at alle lande har en forpligtelse til at tillade andre den samme ret.

Sluttelig meddelte præsident Xi atter, at BRIKS havde forpligtet sig til at opbygge en Ny Udviklingsbank, og at flere end 20 lande i Asien havde aftalt at etablere en Infrastruktur-Investeringsbank, som han følte ville yde et værdifuldt bidrag til denne bestræbelse.

Det, som den kinesiske præsident fremlægger, er virkelig et Nyt Paradigme for relationer mellem nationer, og dette vil, mere end nogle af de individuelle spørgsmål, få det internationale finansoligarki til at flippe ud. Og hans »pil« vender ikke tilbage til sit pilekogger i den nærmeste fremtid, da han, umiddelbart efter sit besøg til Australien, New Zealand og Fiji-øerne, har til hensigt at indlede et besøg til Sydamerika, hvor han vil besøge Brasilien, Argentina, Venezuela og Cuba.

Foto: BRIKS-lederne mødes i Brisbane forud for G20-topmødet: Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika

Argentina vælger BRIKS; Glem IMF's og Verdensbankens model med nedskæringer

15. nov. 2014 – På en konference den 10. nov. på Universitetet i Buenos Aires erklærede Argentinas forsvarsminister, som er en mulig kandidat til præsidentvalget, Agustin Rossi, på et diskussionspanel med titlen »Argentina + BRIKS«, at Argentina har besluttet at intensivere sin forbindelse med BRIKS-nationerne som den eneste måde at sikre reel udvikling og påpegede også det betydningsfulde forhold mellem BRIKS og Unionen af Sydamerikanske Nationer (UNASUR), hvis ledere mødtes på BRIKS-topmødet den 15.-16. juli i Fortaleza, Brasilien.

Forsvarsministeren, som er en af præsident Cristina Fernández de Kirchners nære allierede, sagde, at

»Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika opstiller inkluderende regeringsmodeller og et alternativt finansieringssystem«, rapporterer *Sinmordaza* den 11. november. »Argentina har truffet den politiske beslutning at intensivere disse relationer og forlade IMF's og Verdensbankens forholdsregler, som fortsat promoverer nedskæringer, som i 1990'erne, og som fører til nationernes dybe gældssætning og en finansiering, som kommer i småportioner.«

Rossi understregede, at Argentina har udviklet en stærk, regional politik gennem styrkelsen af Unasur, »og vi har brug for finansiering for fortsat at vokse« og fremhævede, at »vores nation og regionen har behov for en mangedobling af investeringer.«

Argentinas fokus på og alliance med BRIKS-nationerne er i voksende grad åbenlys. Den 17. nov. vil det argentinske Senat være vært for et seminar, »BRIKS i den Nye Verdensorden«, hvis gæstetalere vil være ambassadørerne fra Indien, Kina og Brasilien, og ligeledes en embedsmand fra den russiske ambassade. Vicepræsident Amado Boudou vil åbne konferencen.

Bemærk også, at den 14. nov. var Ruslands justitsminister Alexander Konovalov Argentinas indbudte gæst ved den 41. konference for Mercosurs justitsministre i Buenos Aires. I sin tale opfordrede Konovalov til, at modellen, der er baseret på »den stærkeres lov«, blev erstattet, for at undgå »anakronismen med alles krig mod alle.« Den argentinske justitsminister Julio Alak understregede behovet for at skabe en ny, international retsorden, baseret på multipolaritet og samarbejde »snarere end dominans«.

I en debatartikel i dag bemærker avisen *Tiempo Argentino*, at BRIKS, i alliance med andre, fremvoksende nationer, repræsenterer »en gigantisk gruppe af producenter og forbrugere«, som fortrænger de i stigende grad irrelevante EU og USA, og artiklen noterer sig specielt den kendsgerning, at Obamaregeringen »har så lidt troværdighed, selv på hjemmebane, at Obamas grånende hår, snarere end visdom, reflekterer hans tilbagegang«. Med BRIKS, slutter artiklen, har Unasur

»muligheden for at opbygge en verdensmodel for etablering af en ny orden, som denne gang er baseret på udviklingen af nationer og folk, med retfærdighed og solidaritet, og ikke på den tidligere model, baseret på udnyttelse af menneskeheden ... «

**Fra LaRouche-bevægelsen 16.
nov. 2014:**

**Verdens centrum er ikke USA
– Centrum er nu Kina og
Rusland**

Under diskussioner lørdag understregede Lyndon LaRouche, at, i modsætning til det vanvid, der repræsenteres af Obama, som på G20-topmødet i Brisbane, Australien, hævdede, at USA er »den eneste supermagt i verden«, så ligger planetens fremtid andetsteds. Den ligger ikke i USA eller Europa. USA er rent faktisk en systemisk fiasko. Som et resultat heraf er verdens centrum ikke USA; det er nu i Kina og Rusland. Den russisk-kinesiske relation, Putin-Kina-relationen, er afgørende.

Situationen i USA bliver værre for hver dag, der går. Republikanernes rolle er ingen velsignelse. Faktisk er det Republikanske Parti det Hitler-fascistiske parti. Demokraterne er også dårlige. De har intet mod; i stedet går de forvirrede rundt. De har ikke levet op til udfordringen fra det Republikanske Parti.

Der er ingen i USA, der beskæftiger sig kompetent med den virkelighed, som det amerikanske folk står overfor. De er alle svindlere. Og borgerne selv er tåbelige, pga. deres pragmatisme.

Den umiddelbare sammenhæng, i hvilken disse bemærkninger kom fra LaRouche, er, at det sker, samtidig med, at Rusland og Kina, blandt andre BRIKS-nationer, samt et par andre nationer i Sydamerika og andre steder, såsom Argentina og Egypten, lige

nu kæmper for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som det blev bevidnet af den nylige APEC-konference i Beijing, og på BRIKS-mødet, som netop har fundet sted i Brisbane, Australien, forud for G20-mødet. USA, under den britiske agent Obama, plus andre medlemmer af G7-slænget, er ude på at ødelægge, hvad Rusland og Kina kæmper for at skabe.

I Beijing i sidste uge fortsatte Kina og Rusland med at opbygge et konkret momentum hen imod en ny planetarisk orden, og sluttelig en ny orden i solsystemet, som er forpligtet over for den gensidige fordel for alle folkeslag, baseret på økonomisk udvikling og beherskelse af universets love, som de defineres af Johannes Kepler, til gavn for menneskeheden.

Dagens BRIKS-møde i Brisbane fortsatte denne proces, idet de fem kernestationer drøftede de fremskridt, de gør, hen imod at gennemføre, og gøre operative, BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Reservevalutafonden (CRA, Contingent Reserve Arrangement).

I modsætning til præsident Obama, den britiske premierminister David Cameron og andre ledere af G7, som gennemgribende har forpligtet sig til at ødelægge Rusland og Kina som hovedforhindringerne for forsat britisk imperiedominans, så har BRIKS-nationerne forpligtet sig til en inkluderende politik med skabelse af fred baseret på udvikling, en udvikling, som har det kinesiske måneprogram som sin drivkraft.

I stedet for at tage BRIKS-politikken til sig, har Obama og Cameron, blandt andre, forsøgt at bruge G20-topmødet til at prøve at kue Putin, i særdeleshed, fordi Rusland under hans lederskab har nægtet at kapitulere over for det nazistiske kup, som Obama og EU har gennemført i Ukraine.

Blandt den flok gæs, som har udset Putin som deres målskive, finder vi den tyske kansler Angela Merkel. Hendes politik med at forfølge den britiske, anti-russiske politik, som er i modstrid med Tysklands faktiske interesser, sagde LaRouche, er

netop nu en af de største trusler til Europa.

Under disse omstændigheder kan kun en fundamental, revolutionær forandring i USA sikre, at den fremtidens gave, som Kina og Putin repræsenterer for menneskeheden, ikke bliver bortødslet og ødelagt. Kun, hvis Kina og Rusland støttes i deres bestræbelser af politiske kræfter i USA sådan, som Lyndon LaRouche insisterer på, kan en katastrofe undgås, og kan menneskeheden opfylde sin skæbne.

Putin siger, BRIKS er større end G7; Han flytter betalinger for olie fra dollars til yuan og rubler

14. nov. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin gav i dag et langt interview i Vladivostok til *Itar-Tass*, på tærsklen af sin afrejse til G20-topmødet i Brisbane, Australien, forud for hvilket et uformelt BRIKS-topmøde vil finde sted. Som fortæller for en altinkluderende udvikling med samarbejde i BRIKS-ånden, snarere end en »os-mod-dem«-politik, sagde Putin:

»For blot 20, 30 og 50 år siden var situationen anderledes. Hvorfor er jeg så sikker på, at kun fælles indsats vil være

effektivt? BRIKS-landenes BNP, udregnet som købekraftsparitet, er større end i G7. Så vidt jeg ved, er BRIKS' BNP 37,4 billioner, mens G7's er 34,5 billioner. Og hvis vi nu siger 'Nej tak, vi har tænkt os at gøre dette og hint her for os selv, og I kan gøre, som I har lyst', så vil det blot gøre ubalancerne større. Hvis vi virkelig har besluttet at løse nogle spørgsmål, bør vi gøre det sammen.«

I et andet afsnit opstillede han målet for at fjerne oliemarkedets tilknytning til dollaren og den finansielle integration af Kina og Rusland, som blandt andet vil neutralisere »sanktionerne«, som i det store og hele har afskåret russiske statselskaber fra europæiske obligationsmarkeder.

Han sagde:

»I forbindelse med mit besøg til Kina arrangerer Rosneft (det enorme, statskontrollerede olieselskab) en aftale med et stort, kinesisk selskab om at få en 10 % 's andel i Vankor-oliefeltprojektet. Sammen med andelen vil kineserne få bestyrelsespladser. Men vi er også i færd med at indgå aftaler om at sælge olie fra dette felt, som rent faktisk er enormt, for yuan. I denne situation vil vore kinesiske partnere være rede til at udstede lån og finansiere mange transaktioner. For det andet er vi i færd med at flytte os bort fra markedsdiktatet, som betegner alle kommercielle bevægelser af olie i amerikanske dollars. Vi opmuntrer på enhver tænkelig måde til anvendelsen af nationale valutaer – både rubel og yuan. For det tredje vil dette endvidere stabilisere selskabernes finanser.«

Vankor er et af Ruslands vigtigste projekter, og et af de største industriprojekter i Rusland.

Foto: Olierig i Vankor-oliefeltet

Har USA og Kina kurs mod krig?

U.S.S. George Washington

14. nov. 2014 – Michael Pillsbury, en selvudråbt ekspert i det kinesiske militær, skriver i en artikel i *Foreign Policy*, dateret i går, at de nylige amerikansk-kinesiske militære aftaler, som præsident Obama og præsident Xi Jinping har annonceret, ikke rigtig vil ændre kursen mod krig, som han siger, de to lande befinder sig på, med mindre kineserne bliver mere gennemskuelige omkring deres militære planer.

»Kinesiske militære og politiske ledere mener, at deres land er centrum for amerikanske krigsplaner«, skriver Pillsbury. »Med andre ord, så mener Beijing, at USA gør sig klar til en mulig konflikt med Kina – og at de må forberede sig til denne eventualitet.«

På den amerikanske side bekræftede en talsmand for Pentagon, som svar på en forespørgsel i onsdags, at de militære aftaler ikke omfatter USA's overvågningsfly ud for Kinas kyst – noget, som kineserne for ganske nylig har klaget over som værende et irritationsmoment for de amerikansk-kinesiske, militære relationer – ligesom der heller ikke er planer om at indstille disse flyvninger.

I tillæg hertil rapporterede *BBC* om en stor øvelse ud for Guams kyst tilbage i midten af oktober, i en artikel med titlen, »Hvorfor træner den amerikanske flåde til en krig med Kina?« *BBC*-korrespondenten Rupert Wingfield-Hayes sagde, mens han rapporterede fra hangarskibet *U.S.S. George Washington* den

14. oktober, at formålet med øvelsen var at praktisere teknikkerne i Air-Sea Battle, et operativt koncept, udviklet til krig med Kina. Selvfølgelig sagde flåden, at øvelsen ikke var møntet på noget bestemt land, men dernæst opremsede Wingfield-Hayes hele den lange liste af angivelige kinesiske militære og ekspansionistiske handlinger i regionale vande, som angiveligt skulle give grund til bekymring over Kinas planer.

»Kinas mål på lang sigt er at dominere vandene nær ved dets kyster. Hvis den amerikanske flåde forsøger at standse det, vil det så ikke gøre en konflikt mere sandsynlig?«

Alle disse ting sker, men de er ikke den virkelige årsag til driften mod krig. Den virkelige årsag er fortsat præsident Obamas politik med geopolitisk konfrontation med både Kina og Rusland, dirigeret af et bankerot Britisk Imperium, som er desperat for at standse væksten i BRIKS-systemet, som Kina er en afgørende del af.

Måden, hvorpå den drift mod krig kan standses, er fjernelse af Obama fra embedet gennem en rigsretsprocedure.

Obama vil gøre Ukraine til temaet på G20-topmødet

14. nov. 2014 – G20-topmødet i Brisbane, Australien skulle handle om økonomiske spørgsmål, og i betragtning af udviklingerne på det nys afsluttede APEC-topmøde, vil BRIKS-udviklingen sandsynligvis dominere det. Eftersom præsident Obama ikke har noget nyttigt at bidrage med, vil han gerne ændre emnet til Ruslands angivelige handlinger i Ukraine. Ifølge en rapport fra *Reuters* i dag, har Obama planer om at

møde den britiske premierminister David Cameron, den tyske kansler Angela Merkel og den franske præsident Francois Hollande for at diskutere sin »frustration« over Rusland pga. Ukraine.

»De har været en afgørende faktor i at sende et fælles budskab til russerne og den ukrainske regering«, sagde Obamas vicesikkerhedsrådgiver, Ben Rhodes, til reportere. »Så det vil være en lejlighed for ham til at følge op på dem.«

Ifølge *Reuters'* historie var der nogle krav i Australien om, at premierminister Tony Abbott skulle blokere for den russiske præsident Vladimir Putins deltagelse på topmødet, men det skete ikke. Det forhindrede ikke, iflg. *Financial Times*, Tony Abbott i at beskyldte Putin for at

»forsøge at genskabe zarismens og Sovjetunionens svundne storhedstid«.

Tidligere sagde Abbott, at udsendelsen af russiske krigsskibe ud for australsk farvand under topmødet var en del af et mønster med en selvhævdende adfærd, inklusive Moskvas »tyranniske« indtrængen i Ukraine og udsendelsen af russiske krigsfly i udenlandsk luftrum.

Med hensyn til muligheden for yderligere sanktioner mod Rusland, så vil EU's udenrigsministre mødes på mandag for at drøfte netop dette. Den amerikanske ambassadør til FN, Samantha Power, sagde i går i Berlin, hvor hun mødtes med den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, at hun og Steinmeier er

»dybt foruroliget, især over den militære optrapning, som er i gang« i Ukraine, og at »vore eksperter skal mødes i denne uge for at se, hvordan vi i fællesskab kan pålægge Rusland omkostninger.«

Foto: Francois Hollande og Vladimir Putin på G20-topmødet i Australien

Interview med Helga Zepp-LaRouche i China Radio International efter APEC-mødet, udsendt 12. nov. 2014

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, gav et interview den 11. nov. til China Radio International, Kinas engelsksprogede radiotjeneste, om de nye udsigter for menneskeheden, som er blevet åbnet op af Kinas lederskab i det nys afsluttede APEC-topmøde i Beijing. Interviewet blev sendt den 12. november.

CRI: Præsident Xi sagde i sin tale, at FTAAP [Free Trade Area of the Asia Pacific] kunne være med til at løse nogle af de problemer og udfordringer i den regionale, økonomiske vækst. Er De enig?

HZL: Ja. Jeg mener, at det er til stor gavn for Asien og Stillehavsområdet, men jeg vil gerne understrege, at fordelene ikke kun er regionale. For det, der netop er sket, er en inspiration for hele verden, især fordi USA og Europa har langt alvorligere, økonomiske problemer, end de officielt anerkender. Og i en verdenskrise som den, vi har lige nu, er det ekstremt vigtigt ikke at være partisk, men altid at have den tilgang, som præsident Xi Jinping har, når han siger, at løsninger på verdens problemer må være inkluderende. Det er

den tilgang, man har med Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej, og i denne forståelse mener jeg, at det, APEC har opnået, virkelig kunne være en model for, hvordan problemer i hele verden kan løses.

CRI: Lederne af APEC blev ved mødets slutning enige om, at en forundersøgelse ville tage to år frem til slutningen af 2016. Så kunne De føre os igennem processen? Og hvad går undersøgelsen ud på? Koordinering, eller hvilken slags »gennemførlighed« er det, vi har for os her?

HZL: Hvis jeg skal sige, hvad jeg mener, så er to år meget lang tid. Jeg tror ikke, verden vil vente i to år, indtil en sådan forundersøgelse er klar. Jeg mener derfor, at det bør tilrådes at forberede handling langt hurtigere. For ser De, TBTF-bankerne (altså de banker, som er 'for store til at lade gå fallit', -red.) i det transatlantiske område kan krakke, hvornår det skal være. Derfor er det vigtigt at have noget at sætte i stedet for dette tilfældes skyld. Det tager selvfølgelig meget længere tid, før handelsforbindelserne i APEC-landene er udarbejdet, men jeg mener, at de andre instrumenter, som Kina har promoveret, AIIB, Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej, disse ting bør påbegyndes omgående. Jeg mener, momentum er meget vigtigt, og detaljerne i handelsforbindelserne kan udarbejdes hen ad vejen.

CRI: Hvorfor tror De, at forundersøgelserne er planlagt til at stå på i to år? Mener De, at det var et kompromis mellem Kina og USA? For de har jo konkurrerende frihandelsaftaler i spil, ikke sandt?

HZL: Jo, men jeg mener, at dette APEC-topmøde har vist, at FTAAP helt afgjort har vundet momentum, for det står klart, at fleste lande i det asiatiske Stillehavsområde er gået med i den. Konkurrencen er der stadig, men selv præsident Obama følte sig nødsaget til at sige, at TPP (Trans-Pacific Partnership) er et skridt på vejen til FTAAP. Så jeg mener, at den kinesiske model afgjort har vundet momentum.

CRI: Så selv inden mødet mellem lederne havde USA allerede udelukket et gennembrud for TPP. Og FTAAP har vundet momentum. Mener De, som nogle har sagt, at FTAAP har bortledt opmærksomheden fra TPP?

HZL: Ja, og det er også meget tydeligt hvorfor, for tidligere nationale sikkerhedsrådgiver Tom Donilon sagde, at hvis man blev enig om TPP, så ville det betyde, at USA kunne skrive reglerne for verdensøkonomien i de næste hundrede år. Det er ikke noget, de fleste lande ville ønske, de var en del af. Og selv det amerikanske Peterson Institute, som er almindelig anerkendt som ikke værende venligtsindet over for Kina, foretog en sammenligning og sagde, at FTAAP ville bringe fordele for alle deltagere, alt imens TPP massivt ville reducere Kinas handel. Så jeg mener, at den kendsgerning, at FTAAP helt bestemt er ved at blive den mest attraktive model, virkelig er en stor succes.

CRI: Det var også interessant, at den japanske premierminister Shinzo Abe overraskende udstedte en offentlig erklæring til støtte for FTAAP. Ser De dette som et positivt tegn for den mulige aftale, eller er dette et fingerpeg om, at båndene mellem Japan og Kina er ved at tøjle op?

HZL: Drøftelserne er naturligvis et vigtigt gennembrud, men jeg tror vi først må se, hvordan det udvikler sig, for dette var blot en begyndelse. Det er indlysende vigtigt, at Kina og Japan arbejder sammen, for alternativet er ikke acceptabelt. Men nu må vi i praksis se, om Japan holder sig til sin nuværende forfatning og standser tendensen mod atter at militarisere landet. Hvis de holder sig til forfatningen, er det godt. Men at dømme ud fra billederne synes mødet ikke at have været særlig hjerteligt. Så der er stadig lang vej igen.

CRI: Giver påbegyndelsen af denne forundersøgelse af FTAAP Japan magt i forhold til USA i deres forhandlinger om TPP?

HZL: Jeg tror realistisk set, at hvis Japan handlede i sin

egen interesse, så arbejdede det langt tættere sammen med Kina og de andre asiatiske nationer. For Japan er bare en ø, de har ikke mange råmaterialer, så deres levestandard er afhængig af fremskridt inden for højteknologi, så de kan kun have fordel af at samarbejde med Kina, og de har også brug for et marked og et investeringsområde, osv. Så jeg mener, at Japans egeninteresse ligger i samarbejde med Asien.

CRI: Forud for dette møde talte man om, at APEC var ved at glide ud som en ubetydelig organisation, men med den vægt, som Kina har lagt på konferencen i år, med FTAAP og de andre bebudelser og aftaler, som er indgået på sidelinjen, mener De så, at vi under Xi Jinping begynder at se, at Kina kommer frem som en mere energisk, global spiller med selvtillid?

HZL: Ja, absolut. Jeg mener, at Kina allerede har taget førerskabsrollen i verden, hvis man ser på de forskellige politiske tiltag, som er fremkommet under Xi Jinping; jeg har allerede nævnt Den nye Silkevej, som er fantastisk, og Den maritime Silkevej, AIIB, og nu er der også Den nye Silkevejs Udviklingsfond med 40 mia. dollars. Og nu er der FTAAP.

Men det vigtigste er Kinas måneprogram, som er en revolution i sig selv. Med Yutu og Chang'e-3 og Chang'e-5T1 er karakteren af den menneskelige eksistens allerede forandret, fordi programmets mål er eventuelt at udvinde helium-3 på Månen til fusionsprogrammet på Jorden. Alene dette program er i færd med at skabe en ny kraft i universet. Og det repræsenterer også hovedhjørnesteinen i kinesisk økonomi, fordi det udgør en videnskabelig drivkraft.

Netop nu er det kinesiske rumprogram den største impuls til forbedring af menneskets magt over planeten og længere ud i universet. Så jeg mener, at det, Kina gør i øjeblikket, virkelig giver stor grund til optimisme, som kan trække andre dele af verden, som befinder sig i en vanskeligere omstændighed, ud af denne.

CRI: Helga, mange tak for at være med hos os.

Radio Schiller den 13. november 2014: Kina/BRIKS sætter dagsorden på APEC møde//Obama på vej ned

med formand Tom Gillesberg

Videoen kommer senere idag, fredag den 14. november

Leder fra LaRouche-bevægelsen 14. nov. 2014: BRIKS har åbnet op for en ny verden

Med Obama, som blev forvist til en ubetydelig position ved APEC-topmødet i Beijing, er det globale skift, som har været i gang i løbet af de seneste uger, nu hastigt ved at konsolideres.

Udviklingen i BRIKS/APEC har overtaget kursbestemmelsen af bevægelsen i den globale politik og sætter dynamikken, kommenterede Lyndon LaRouche efter en bedømmelse af situationen. Dette åbner op for alle dem i alle lande, som har ventet på at kunne blive deres pessimisme kvit og tilslutte sig vejen til fremskridt. Med en Obama, der går ned, kan andre ting, som er associeret med ham, også gå ned – inklusive den morderiske, økonomiske politik, som han forsøger at bevare over verden og USA, på vegne af Det britiske Imperium.

Kina har taget føringen og vil fortsætte med det. Fra APEC-topmødet tog den kinesiske premierminister Li Keqiang videre til ASEAN/Østasien-topmødet i Myanmar, hvor han indgik en ny forpligtelse til 20 mia. dollars, til udvikling langs den Maritime Silkevej. I kontrast hertil ankom Obama til samme topmøde som en nedrivningsmaskine og krævede, at Myanmar ændrede sin forfatning til at passe til hans og George Soros' krav. Kan der være nogen tvivl om, hvilken af to muligheder, områdets nationer vil vælge?

Næste skridt er så G-20-topmødet (15. november i Brisbane, Australien), hvor præsident Xi Jinping i denne weekend vil fremlægge sin vision for udvidelse af den udviklingsproces, som Kina anfører på globalt plan. Obama et al. har regnet med at kontrollere omgivelserne på G-20, men de har tabt på forhånd. Det er udviklingen med BRIKS/APEC, der kontrollerer de globale omgivelser, i hvilke de opererer.

I Europa er der endda begyndt at komme en synlig tilpasning til de nye muligheder i disse globale omgivelser. Franskmandene gumler på bidslet, mens de overvejer at tilslutte sig den Nye Silkevej, og tyske industrifolk er interesseret i at investere i Indien, hvis regeringsrepræsentanter, på det Indo-tyske Investeringstopmøde i Berlin i denne uge, fremlagde et dramatisk, ambitiøst program for nye byer, jobs og en gennemgribende, økonomisk genoplivelse.

I Rusland har kampen mod monetaristerne, såsom Centralbanken – en kamp, der anføres af Sergei Glazyev – nu resulteret i et offentligt krav, på Moskvas radio, om, at Dumaen vedtager »noget, der er analogt med Glass/Steagall-loven«, for at standse det spekulative angreb på landet.

Der er selvfølgelig stadig problemområder; Mellemosten er et af de afgørende. Men det globale skift åbner op for potentialet for, at også disse problemer kan løses. I betragtning af Obamas svage stilling er der kræfter i USA, med kongresmedlem Walter Jones og senator Tim Kaine som eksempel, som nu optrapper kampen for at standse den globale terrorisme ved at få de 28 sider [af rapporten over den fælles kongresundersøgelse af 11. september-angrebene, -red.] frigivet, og ved at blokere præsidentens hævde af diktatoriske magtbeføjelser til at erklære krig.

Den centrale virkelighed er, at verden er forandret. Der er åbnet op for nye muligheder, og de kan nu virkeliggøres.

G20-topmøde 15. nov. : Den australske vært modtager brev fra Pave Frans

12. nov. 2014 – Pave Frans har skrevet et brev til den australske premierminister, Tony Abbott, som er vært for og nuværende leder af G20-topmødet, som skal holdes i Brisbane den 15. november. I brevet opfordrer Pave Frans ham til at sikre, at verdens 20 største økonomier »leverer reelle forbedringer af de fattiges liv ... Jeg beder om, at statsoverhovederne for G20-landene ikke glemmer, at der står mange liv på spil bag disse politiske og tekniske drøftelser ...

Den mentalitet, at maksimering af profit er det endelige kriterium for enhver økonomisk aktivitet, er destruktiv. En tankegang, hvor individet sluttelig kasseres, kan aldrig opnå fred eller retfærdighed.«

New York Times:

»Vi har ikke brug for mere mad, bare flere penge«

12. nov. 2014 – Fødevarereporter på avisen New York Times, Mark Britten, kommer med det argument i dagens avis, at vi ikke har brug for at forøge fødevareproduktionen. Der er ingen mangel på fødevarer, debatterer han; der er mangel på penge. Giv folk penge, så finder de mad.

Hvorfor får man ikke bare sin aftensmad i den lokale pengeautomat?

FN-embedsmand støtter fuldt ud AIIB og Nye Silkevej

12. nov. 2014 – Shamshad Akhtar, generalsekretær for FN's Sociale og Økonomiske Komite for Asien og Stillehavsområdet, og FN's guide for G20, har givet sin fulde støtte til det kinesiske forslag om en Ny Silkevej og AIIB (Asiatisk Infrastruktur-investeringsbank).

Akhtar forklarede til kommentator Yang Rui på dennes program Dialog, at verdens behov for udvikling var enormt.

»AIIB vil spille en meget vigtig rolle. OECD-skøn nævner tal [på udestående behov for infrastruktur] på 50 billion dollars, og her i Asien er tallet over 10 billion dollars«, sagde fr. Akhtar. »Dette overstiger langt de multinationale udviklingsbankers kapacitet.«

Hun forklarede også, hvad der var anderledes i AIIB's måde at fungere på:

»De multinationale udviklingsbanker har mange andre funktioner end kredit til infrastruktur, miljøprojekter osv. ... AIIB derimod ville udelukkende koncentrere sig om infrastruktur; banken ville være i stand til at udstede langfristede obligationer, såvel som udstede mere risikabel egenkapital. AIIB vil også være i stand til at geare privat finansiering til infrastruktur.«

Med hensyn til kritikken, at AIIB ville være uden regler, sagde Akhtar, at kritikken ville blive bestridt,

»når de først fremlægger arbejdspapiret for, hvordan AIIB vil operere, og dette arbejdspapir vil være baseret på internationalt accepterede principper.«

Om konflikten med FTAAP versus TPP sagde Akhtar, at de to handelsaftaler ikke overlappede hinanden:

»Der er tilsyneladende nogen entusiasme for TPP. Hvis denne konsolideres, kunne den føre til FTAAP. Og hvis den ikke blev det, findes der andre måder at nå frem til FTAAP«, sagde Akhtar.

Yang Rui spurgte, hvordan man kunne bringe disse meget forskellige lande sammen rent økonomisk i en enkelt handelsaftale.

»Det er korrekt, at der er meget store forskelle mellem

landene i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde Akhtar. »Men det er ligesom det, vi gjorde med WTO-medlemsskabet. Man kan tildele landene status af FTAAP-medlem og dernæst hjælpe dem til at opnå det niveau, som de skal op på. Og der findes institutioner, såsom min egen, som kan hjælpe dem med det.«

Forespurgt om Silkevejsprojekterne sagde hun,

»Det er meget vigtige projekter. Silkevejsbæltet dækker henved 10.000 km og den Maritime Silkevej henved 20.000 km. Vi har også mange veje og jernbaner, der allerede eksisterer, men de bliver ikke opkoblet på en optimal måde. Vi argumenterer for flere jernbaner snarere end veje. Vi behøver en integreret, multi-modal model, hvor vejene og jernbanerne vil være opkoblet på en måde, der optimerer den trafikale strøm«, sagde Akhtar.

Rosettamissionens landingsmodul Philae lander på kometoverflade

12. nov. 2014 – For første gang er et rumfartøj landet på overfladen af en komet for at tage dette primitive himmellegeme i Solsystemet i øjesyn, in situ og på nært hold. Kort før kl. 11, Eastern Standard Time, modtog det Europæiske Rumagenturs kontrolcenter i Darmstadt, Tyskland, bekræftelse på, at Philae-landingsmodulet var sikkert ankommet til overfladen af Komet 67P/Churyumov-Gerasimenko. Da Philae skiltes fra sit moderfartøj, tog Rosetta fotografier af Philae, der bevægede sig væk mod kometens kerne. Det tog syv

timer for Philae at nå overfladen, idet den ankom i et meget adstadigt »spadsere«-tempo på 1 meter pr. sekund. Landingsmodulet, som er på størrelse med et køleskabet, vil bruge sine medfølgende videnskabelige instrumenter til at analysere kometens kemiske sammensætning, samt tage billeder. Philae skal efter planen bore ned i kometens kerne, indsamle prøver og opvarme dem for at undersøge den kemiske sammensætning. Andre målinger vil afsløre information om de mekaniske og elektriske egenskaber og strukturen hos dette primitive himmellegeme. Man mener, at frosne kometer var donorer af det vand, som findes på Jorden, samt det vandis, som findes på andre planeter. Om der også er en forbindelse mellem disse himmellegemer uden for Solsystemet og livet, er ligeledes et åbent spørgsmål.

Det tog Rosetta-rumfartøjet 10 år, med en omstændelig rute, at nå kometen, som befinder sig mere end 300 millioner mil fra Jorden. I kølvandet på meddelelsen om den bemærkelsesværdige, succesfulde landing sagde ESA's leder, general Jean-Jacques Dordain, til den overstrømmende forsamling i kontrolcentret: »Dette er et stort skridt for den menneskelige civilisation.« Han sagde, at det ser let ud, når folk sad ved kontrolbordene og ventede på data fra missionen, der har kostet 1,62 mia. dollars, men at det »i virkeligheden er summen af ekspertise og hengivenhed« i ti år, samt »hårdt arbejde«.

NASA havde beskrevet det, som Rosetta gør forsøg på at udføre, som en »latterligt vanskelig« mission. Kometkernen, som er mindre end tre mil bred, blev af Rosetta fremstillet til at have en klippeoverflade overstrøet med kampesten, med skrænter med en hældning på op til 60 grader. De første rapporter siger, at Philae sank et par inches ned i kometens overflade efter landing, så der er tilsyneladende et lag af blødere materiale oven på klipperne. Forskere rapporterede, at harpuner på landingsmodulet, som var designet til at fastgøre det til kometen, ikke blev affyret. Man vil muligvis forsøge at affyre dem igen for at sikre, at landingsmodulet er

forankret til overfladen.

Rosetta vil sende data tilbage til Jorden fra Philae via NASA's Deep Space Network. Landingsmodulet forventes at operere i omkring 2,5 dage, og Rosetta-kredsløbsmodulet, som rummer 11 videnskabelige instrumenter (tre af disse har NASA bidraget med), vil flyve med kometen i hele næste år.

NATO-general Breedloves seneste provokation: Rusland har atomvåbenstyrker på Krim

12. nov. 2014: USA's general Breedlove smed en håndgranat i går, da han i et interview sagde til *Reuters*, at Rusland har flyttet atomvåbenstyrker til Krim.

»Om styrkerne er atomare eller ej, ved vi ikke«, sagde han.

Det er tidligere blevet rapporteret, så langt tilbage som i september, at Rusland har flyttet Tu-22M 'backfire'-bombefly og Iskander M taktiske, ballistiske missiler til Krim, som begge har atomkapacitet, men der er ikke fremlagt bevis for, at Rusland er ved at flytte atomvåben til Krim.

Russerne selv har ikke lagt skjul på den kendsgerning, at de forstærker deres militærstyrker på Krim til at inkludere luftforsvar.

»En analyse af begivenhedernes mulige udvikling dikterer nødvendigheden af at bevare et troppeberedskab i det Sydlige

Militærdistrikt [som Krim nu er en del af, -red.] for at sikre landets og dets allieredes militære sikkerhed i den sydvestlige, strategiske retning»,

sagde forsvarsminister Shoigu i dag på et møde i Forsvarsministeriet under diskussion af den fremtidige militære organisation på Krim, iflg. *Itar-Tass*.

Breedlove beklagede sig også over, at russerne flytter flere våben og mere materiel, inkl. tanks, ind i det sydøstlige Ukraine og således fuldstændig støtter Kiev-regimets udokumenterede udtalelser.

»Materiel, udstyr, pansrede våben og forsyninger flyder fortsat ind i det østlige Ukraine. Man har set mere af dette i de seneste dage«, sagde Breedlove. »Jeg er bekymret over de forøgede bevægelser.«

Han kaldte også våbenstilstanden for kun at være »en våbenstilstand af navn«. Unavngivne embedsmænd i forsvaret sagde til *NBC News* i dag, at, snarere end at invadere landet, synes Ruslands holdning at være at styrke de uafhængige styrkers forsvar, som, sagde de, har lidt en del tab til det ukrainske militær.

»Det ser ud som om de resolut støtter separatisterne i stedet for at opvise en modstand«, iflg. en højtstående amerikansk embedsmand.

Russerne responderede til Breedloves provokation ved at fordømme den som værende ubegrundet, rapporterer *Itar-Tass*.

»Vi er allerede ophørt med at bemærke de ubegrundede erklæringer fra NATO's allierede øverstbefalende i Europa, gen. Philip Breedlove, om russiske militærkolonner, han angiveligt så bryde ind i ukrainsk territorium«,

sagde Forsvarsministeriets talsmand, generalmajor Igor Konashenko.

»Vi har mange gange understreget, at der ikke er nogen reelle kendsgerninger bag Bruxelles-embedsmændenes luftpostyr.«

Spydigt sagde Konashenko, at man kunne få det indtryk, at jo mindre tillid, den europæiske offentlighed har til Breedloves ord, »desto større bliver graden af hans alarmerende, anti-russiske beskyldninger.«

Udsigt til endnu en ris-revolution til at ernære verdens sultne, siger forsker ved Internationalt Institut for Forskning i Ris

10. nov. 2014 – Idet han citerer to seniorforskere, dr. Jauhar Ali og Li Zhi-Kang, sagde korrespondent ved *Asia Sentinel*, John Berthelsen, at verden muligvis var på randen af at opleve endnu en ris-revolution. Berthelsen sagde, at sorten Green Super Rice, som er udviklet i fællesskab mellem Kinesisk Akademi for Landbrugsvidenskaber og Internationalt Institut for Forskning i Ris (IRRI) i Filippinerne, har potentiale til at ernære millioner af mennesker, som nu sulter.

Målet er at tilplante 20 mio. hektarer om yderligere ti år, iflg. dr. Ali, som er regional projektkoordinator i IRRI. Til næste år vil så meget som 1 mio. ha jord i Asien og Afrika blive tilplantet med den nye sort, som er blevet produceret

ved kompliceret krydsning og tilbagekrydsning for at producere mange sorter, som er mere resistente over for salt, skadelig påvirkning ved tørke og sygdomme, og som kan give et afkast, der er højere en gennemsnittet, uden brug af gødningsmidler eller pesticider og således er mere sikre for miljøet, sagde dr. Ali til Berthelsen i et nyligt telefoninterview.

Artiklen siger, at der er tilplantet henved 25.000 ha i Vietnam og yderligere 5.700 ha i Filippinerne. Endnu andre sorter, som giver et afkast langt over de konventionelle sorter og tilskynder landmænd til at bede om flere, er blevet plantet i Indien, Bangladesh, Indonesien og andre lande. De 5.700 ha, som tilplantes i Filippinerne, forventes at producere 90.000 tons ris. »På dette tidspunkt gik det op for dem, at de havde guld til deres rådighed«, sagde Ali iflg. *Asia Sentinel*.

Forskning for at producere Green Super Rice – som ikke involverer genmanipulering, hvilket gør sorten acceptabel for anti-GMO-aktivister – begyndte i 1998 med lanceringen af et internationalt, molekylært avlsprogram for ris, som oprindeligt involverede flere end 18 lande og 36 institutioner. Sluttelig reducerede finansielle begrænsninger programmet til blot at udgøre IRRI og det Kinesiske Akademi, sagde *Asia Sentinel*.

**FBI-Memo fra 1947: Churchill
ville have
USA til at kaste atombombe på**

Kreml

11. nov. 2014 – I sin artikel fra 1994, »Hvordan Bertrand Russell blev en ond mand«[1], fortæller Lyndon LaRouche om Russells og Winston Churchills atomvåbenpolitik:

»For at forstå, hvorfor britiske efterretningsnetværk internt i USA's regering manipulerede præsident Harry Truman til at smide de unødvendige atombomber på japanske civile, er det nok at læse Russells egen forklaring på hans og Winston Churchills atomvåbenpolitik, i september-nummeret af The Bulletin of the Atomic Scientists: 'The Atomic Bomb and the Prevention of War' (Atombomben og forebyggelse af krig).«

»I den rapport fra 1946«, skrev Larouche, »præsenterer Russell sit motiv for sin, Winston Churchills og andres fortsatte anvendelse af atomvåbens geopolitiske trussel: at udøve afpresning for at tvinge Moskva til at underkaste sig en aftale, hvis formål, erklærer Russell udtrykkeligt der, er at transformere den dengang nyligt oprettede organisation De Forenede Nationer, FN, til den form for unipolære diktatur, som hans verdensføderale utopister fortsat har arbejdet på i hele dette århundrede.«

Det efterfølgende år, blot to år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, i hvilken Moskva havde været en allieret, var den sindssyge Churchill gået videre end til at true med anvendelsen af et atomart førsteangreb mod USSR og til at tale for rent faktisk at angribe Kreml med atomvåben.

Et FBI-memo fra 1947, som er offentliggjort i en bog, der skal udgives i næste måned, siger, at Winston Churchill tilskyndede senator Styles Bridges (R-N.H.), en allieret til senator Joseph McCarthy (R-Wis.), til at overtale Truman til at lancere et atomangreb på Kreml.

Memoet, som hidtil ikke har været tilgængeligt, siger,

»Churchill erklærede, at den eneste redning for verdens civilisation ville være, hvis De forenede Stater ville erklære Rusland for at være til fare for verdensfreden og angribe Rusland.«

Memoet fortsætter:

»Han påpegede, at hvis man kunne smide en atombombe på Kreml og udslette den, ville det være en meget let sag at håndtere balancen i Rusland, som ville være uden styrelse. Churchill erklærede endvidere, at hvis dette ikke blev gjort, ville Rusland angribe USA om to eller tre år, når hun får atombomben, og civilisationen ville blive udslettet eller sat mange år tilbage.«

Mail Online rapporterer, at memoet citeres i en ny bog af den prisvindende, amerikanske, undersøgende journalist, Thomas Maier, 'When Lions Roar: The Churchills And The Kennedys', (Crown, oktober 2014).

[1] Opr. titel: [»How Bertrand Russell Became an Evil Man«](#). Artiklen findes ikke på dansk. Hvis du ønsker at læse den engelske artikel, ring til vores kontor (35430033), som vil henvise dig til den engelske artikel. (-red.)

**Fra LaRouche-bevægelsen 13.
nov. 2014:
Hele verden ved, Obamas magt**

er svækket – Nu skal han fjernes fra magten

Lyndon LaRouche vurderede i dag den globale situation i kølvandet på APEC-topmødet i Kina og erklærede, at Obama og briterne er ved at miste muligheder og befinder sig på en glidebane mod fiasko på alle fronter. Alting går nu i en anden retning. Og denne udvikling imod Obama, både på hjemmefronten og internationalt, går kun hurtigere efter det amerikanske midtvejsvalg, tilføjede LaRouche. Alt, der er knyttet til Obama, er ved at kollapse, inklusive det trans-atlantiske finanssystem.

På APEC-topmødet blev Obama grundigt omgået af kineserne og det generelle, globale momentum, som er blevet skabt af BRIKS og dets allierede nationer. Efter topmødet mødtes Obama med den kinesiske præsident Xi Jinping, og derefter holdt de to en fælles pressekonference, hvor den kinesiske præsident tilskyndede USA til at gå med i den globale vækstekspllosion, som BRIKS har udløst, og som Kina nærer gennem sin Nye Silkevejsfond og den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

»Disse forslag og initiativer er åbne og inkluderende i Asien; de er ikke ekskluderende. Vi byder USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele fremgang og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde præsident Xi.

Men Wall Street og City of London – og deres mand Obama – ville ikke høre tale om det. I dag publicerede Wall Street Journal en lederartikel, hvor de fordømte Xi Jinping for den afskyelige forbrydelse, der består i ... »at forsøge at overgå amerikanerne i at være amerikanere«, ved at lancere, hvad der

modsvarende en ny Marshall Plan! Det ironiske er, at det, som Kina og BRIKS er i færd med at gøre, rent faktisk er intet mindre end Det amerikanske System for Politisk Økonomi, sådan, som det blev opbygget i USA af [vores første] finansminister Alexander Hamilton. Dette system er centreret omkring skabelsen af et kreditsystem, som er udarbejdet til, frem for alt, at nære den menneskelige kreativitet og videnskabeligt fremskridt, sådan, som det nu kommer til udtryk i Kinas revolutionære måneprojekt.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har erklæret, så er det, hvad USA også burde være i gang med. Vi må omgående smide Obama og hans britiske politik ud, gå med i BRIKS for at frembringe en global, økonomisk genrejsning, og derigennem vende tilbage til de principper, på hvilke nationen blev grundlagt.

Man kan roligt regne med, at briterne vil slå tilbage på den kommende weekends G20-møde i forsøg på at omstøde deres nylige nederlag, og på anden vis vil bestræbe sig på at forsvare deres interesser ved at lancere krige og mord mod deres modstandere. Men et voksende flertal af verdens befolkning har nu sluttet sig til BRIKS-revolutionen. De kalder helt åbenlyst Obama for en 'haltende and'[1], der ikke har noget at tilbyde verden ud over økonomisk kollaps og krig. Russerne har sagt det; inderne har sagt det; nu siger argentinerne og chilenerne det.

Men det er kun amerikanerne, som har magt til at følge op på deres rungende, de facto afsættelse af Obama under midtvejsvalget, ved rent faktisk at fjerne ham fra magten i Washington – nu.

[1] Eng. 'lame duck'; udtrykket bruges om en eksekutiv person, eller Kongressen, der befinder sig i sidste fase af en valgperiode, og/eller ikke kan genvælges.

Iran og Rusland annoncerer aftale om at bygge otte atomkraftværker i Iran

11. nov. 2014 – Henvendt til journalister den 11. nov. i Moskva Internationale Lufthavn annoncerede Ali-Akbar Salehi, chef for Irans Atomenergikommission (AEOI), at Iran var i færd med at underskrive en kontrakt om to nye atomkraftværker, der skal opføres ved siden af Bushehr Atomkraftværket i partnerskab med Rusland. Sergei Kiriyenko, generaldirektør for Ruslands Rosatom, var medunderskriver på kontrakten sammen med Salehi, som sagde, der ville blive etableret fem atomkraftværker i Bushehr-provinsen i overensstemmelse med et mandat fra parlamentet, Majlis, til generering af 20.000 MW atomenergi i Iran.

Det russiske nyhedsagentur *RIA Novosti* (netop omdøbt til sputniknews.com) rapporterer, at Rusland og Iran iht. kontrakten vil samarbejde »om konstruktionen af otte energireaktorblokke, inkl. fire [mere] ved Beshehr ... ved hjælp af russisk teknologi«. Atombrændsel vil blive leveret af Rusland og »opbrugte brændselsstave vil blive returneret til Rusland«, lyder rapporten.

Men iflg. en erklæring fra Rosatom kunne brændsel i fremtiden blive udviklet i Iran.

»Inden for rammerne at en forøgelse af Irans forsyninger af atomenergiblokke designet af Rusland planlægger partnerne at udvikle en økonomisk strategi, inkl. muligheden af at producere atombrændselselementer i Iran«, siger erklæringen.

Denne kontrakt om udvidet samarbejde om atomenergi blev underskrevet og annonceret samme dag, som Rusland tilsluttede sig P5+1-drøftelserne med Iran i Oman i kølvandet på de to dages møde mellem den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den iranske udenrigsminister Zarif.

Foto: Bushehr Atomkraftværket